

Sygn. akt I CNP 39/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi A. O. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego  
wyroku Sądu Rejonowego

w W. z dnia 1 marca 2011 r., sygn. akt ... 145/09, wydanego

w sprawie z powództwa Miasta W.

przeciwko A. O. i A. J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2014 r.,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Pozwany A. O. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w W. w dniu 1 marca 2011 r. Wskazane orzeczenie Sądu pierwszej instancji uprawomocniło się wobec niezaskarżenia go apelacją.

Sąd Najwyższy, uznając skargę pozwanego za niedopuszczalną, zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje stronom od wyroku sądu drugiej instancji. Jedynie w wypadkach wyjątkowych (jak stanowi § 2 tego artykułu), gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga może być wniesiona także od wyroku sądu pierwszej instancji, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych i nie jest możliwa zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych. Strona, wnosząc skargę na podstawie art. 424<sup>1</sup> § 2 k.p.c., obowiązana jest zgodnie z art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. wykazać, że przesłanki te w danej sprawie zachodzą.

Pozwany, mimo podjętej w tym zakresie próby, wymaganiu temu nie sprostał. Wnikliwa analiza skargi pozwanego nie pozwala bowiem na stwierdzenie, że zarzucana niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Pozwany opiera swoje argumenty na tym, że wyrok z dnia 11 grudnia 2006 r., wskazuje, iż powodowi nie przysługiwały żadne roszczenia wobec spółki, w której zarządzie był pozwany, a tym samym brak podstaw dla uznania odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 299 k.s.h. Powołany wyrok był jednak oceniany przez sąd rejonowy, który wskazał, że nie ma on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W istocie skarga pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego sądu stanowi polemikę z ustaleniami i ocenami dokonanymi przez ten sąd. Podkreślić należy także, że

pozwany nie wykazał, że nieskorzystanie z przysługującego mu środka prawnego od skarżonego wyroku nastąpiło na skutek wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku.

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424<sup>8</sup> § 1 i 2 k.p.c.).